

Kovo 27-ąją minima Tarptautinė teatro diena Juozo Miltinio dramos teatre jau tradiciškai pažymima ne tik didele švente, bet ir Metų aktorių apdovanojimais. Šiemet žiūrovų balsavimu jais išrinkti Giedrius Arlauskas ir Urtė Povilauskaitė. Jie Teatro dieną buvo pagerbti unikaliais stiklo menininko Remigijaus Kriuko kurtais apdovanojimais „Kūrybiniai brūkštelėjimai“, o atlėgus šventiniam šurmuliui susitikome pasikalbėti. Kaip aktoriai jaučiasi įvertinti žiūrovų, kokie vaidmenys džiugino ir kokie sukasi svajonėse, skaitykite interviu.

- Kaip jaučiatės įvertinti žiūrovų ir teatro bendruomenės? Kokias mintis, emocijas jums kelia šis apdovanojimas?

Giedrius Arlauskas: Smagu. Smagu, kad žiūrovai ir teatro bendruomenė pastebėjo, įvertino. Kai supranti, kad tai, ką darai kažką paliečia, motyvuoja.

Urtė Povilauskaitė: Teatras yra asmeninė patirtis todėl, mano nuomone, taip ir turėtų būti vertinamas – asmeniškai. Apdovanojimuose to asmeniškumo nejaučiu, todėl jų sureikšminti nesu linkusi. Na, bet šis apdovanojimas šiek tiek kitoks – tai realių, į teatrą einančių ir ji mylinčių žmonių laisva valia išreiškta nuomonė. Tai be galo gražu ir netgi išpūdinga. Įsivaizduokit – žiūrovai ne tik ateina į spektaklį, bet ir skiria laiko reflektuoti, grįžti mintimis atgal ir dar išreikšti, kokius jausmus paliko spektaklio aktoriai. Labai didelė privilegija būti stebimam tokio žiūrovo. Nepaprastai gera, kad žmonės, ypač panevėžiečiai, eina į teatrą ir tikiuosi, kad savo darbu prisidedu prie jų noro čia sugrįžti. Taip pat svarbu suprasti, kad kuriami vaidmenys anaip tol nėra vien mano nuopelnas – spektaklis yra visuma, kurią sukuria daugybė žmonių ir tik jų dėka aš turiu terpę, kurioje galiu laisvai jaustis. Taigi, gavus šį apdovanojimą jaučiuosi tiesiog dėkinga.

- Kuris iš 2024 metais sukurtų vaidmenų įsiminė labiausiai, kodėl?

1. **A.:** Man labiausiai įsiminė spektaklio „Tiesiog pasaulio pabaiga“ kūrybinis procesas su Valentinu Masalskiu. Buvo vienareikšmiškai sunkiausias procesas, kuriame esu dalyvavęs. Temos svoris ir Valentino reiklumas detalėms pareikalavo nemažai pastangų. Dėl to labai džiaugiuosi. Tokie procesai labai augina ir užgrūdina. Tikiuosi žiūrovams šis kūrinys įstrigo.
2. **P.:** Neatsakysiu, kuris vaidmuo įsiminė labiausiai, nes kiekvienas jų yra reikšmingas ir brangus. Be to, visi tie vaidmenys labai skirtingi ir pareikalavo individualaus pasiruošimo, minčių, darbo, kuris pasilieka su manim dar ilgai po to, kai spektaklį išvysta žiūrovai. 2024 metais išleisti spektakliai buvo „Makbetas“, „Mahamaya Electronic Devices“ ir „Tiesiog pasaulio pabaiga“. Nupasakočiau kiekvieną iš šių vaidmenų, bet, manau, jau verčiau išlaikysiu intrigą ir pakviesiu žiūrovus ateiti į

spektaklius, pamatyti ir pajauti, kas gi patiems įsimins labiausiai.

- Kokį vaidmenį svajojate gauti? O gal svajonės jau išpildytos?

1. **A.:** Svajoju gauti tokį vaidmenį, kuris mane daug išmokytų. Gal ir banaliai skamba, bet tai tiesa. Manau, kad vaidmenys ir pjesės ateina tos, kurių tuo metu labiausiai reikia ir duoda atsakymus, kurių tuo metu ieškau.
2. **P.:** Dirbu, kad kiekvienas vaidmuo man būtų svajonių vaidmuo. Tokiu jį pasidaryti turi pats. Režisierius gali šiame kelyje padėti, bet kas vaidmenyje yra ypatinga ir šventa, turi surasti pats. Tad kol vaidinu ir gaunu naujų iššūkių, tol svajonės pildosi.

- Kaip apibūdintumėte vienas kitą kaip aktorius?

1. **A.:** Urtė labai darbšti ir atsidavusi savo profesijai aktorė. Labai džiugu, kad žmogui rūpi. Tai ir atsispindi darbuose.
2. **P.:** Giedrius yra labai darbštus aktorius. Spėju, apie mane tikriausiai irgi panašiai pasakytų (*juokiasi*). Apart preciziško ir nuoširdaus darbo, Giedrius kažkaip visada sugeba išlikti ramus, solidus ir net sudėtingiausiose procesuose išlaiko atmosferą, kad „viskas bus gerai“. Tai tikrai kažkas, ko bandau iš Giedriaus pasimokyti.

- Visuose savo 2024 metų spektakliuose vaidinate kartu - koks momentas ar nutikimas dirbant kartu įsiminė labiausiai?

1. **A.:** Kas labiausiai įsiminė dirbant kartu? Sunku pasakyti. Gal apskritai, repetuojant sudėtingus spektaklius, būna tikrai nelengvų momentų, frustracijos ir pan. Tada parodome tikrąjį save. Taip susipažįstame. Tai va, manau, susipažinome.
2. **P.:** Su Giedriumi repetuodami „Mahamaya Electronic Devices“ sugalvojome kelis tokius smagius prisitaikymus, kurių dar, deja, nespėjome nė sykiu parodyti, nes vaidiname skirtinguose sąstatuose. Tikiu, kad ateis diena, kai pagaliau turėsime progą jais pasidalinti, tik palaukit.

- Kokie jūsų ateities planai? Gal jau galite išsiduoti, ko žiūrovams iš jūsų laukti artimiausiu metu?

1. **A.:** Ateities planai teatre kol kas nežinomi. Šį sezoną, artėjančioje premjeroje nesu užimtas, o kitą sezoną dar nežinau, kas ir kaip. Tikiuosi, bus ne ką mažiau įdomūs metai.
2. **P.:** Šį sezoną dar laukia viena premjera – Aleksandro Špilevojaus spektaklis „Arrivederci“, kuriame kuriu naują vaidmenį. Na, o kas bus toliau, lai dar trumpam

išlieka paslaptimi – taip įdomiau.

- Kuo jums svarbus Juozo Miltinio dramos teatras?

1. **A.:** Kuo svarbus Juozo Miltinio dramos teatras? Čia yra mano namai. Čia pradėjau savo kūrybinį kelią ir tikiuosi būtent čia toliau juo eisiu.
2. **P.:** Tai yra teatras, kuriame sukūriau pirmąją savo vaidmenį būdama 13-os metų, teatras, kuriame sukūriau pirmą vaidmenį po studijų baigimo ir teatras, kuriame toliau atrandu kažką naujo. Galima sakyti, kad šiame teatre ant durų staktos pažymėtas mano per gyvenimo metus kintantis aktorinis ūgis. Mano širdyje Juozo Miltinio dramos teatras ir jo bendruomenė užima ypatingą vietą.

Kalbino Aistė Šivytė

